

Archiv obce Doly

1928 – 1937

Inventář

Číslo EL NAD: 1031
Evidenční číslo pomůcky: 177

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	9
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období s

ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Prámem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělení (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělení byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecními rady poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělení z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Pojmenování vsi Doly vychází z českého slova dolina, resp. údolí. Ves, nejstaršími texty označovaná „na dole“, zřejmě získala svůj název ve vztahu k místu nacházejícím se nedaleko na některém návrší (s největší pravděpodobností se jedná o kousek vzdálenou ves Lukavice, se kterou byl vývoj v Dolech nedílně spjat během následujícího období).

První písemná zmínka o vsi Doly, česky dále také Nadole, Duol, Doulj, Dol, Zdoly, Zdule, latinsky Zdolich, Zdolech, německy Tholl, Thal, Thol, Thull, Dohl, lidově Tul, pochází z roku 1239, kdy ves náležela do majetku kladrubského kláštera. Do roku, 1452 přešla ves do soukromých rukou a nejen v tomto období pravděpodobně velice často střídala své majitele, respektive stihl jí totožný vývoj jako většinu klášterního majetku v těchto letech. Tudíž nelze vyloučit, že se zřejmě stávala předmětem četných zástav.

V již uváděném roce 1452 prodal Prokop Gulden, tachovský měšťan, svůj majetek v nedaleké Lukavici spolu s příslušenstvím, vsí Doly, Mikulášovi Kostenpirovi z Mělnice. Výše uváděná ves Lukavice, dříve snad tvrz, tvořila spolu se vsí Doly nevelký statek. Je tedy vysoce pravděpodobné, že obě vsi byly většinou vzájemnou nedílnou součástí, resp. že ves Doly tvořila příslušenství lukavického zboží. Ještě v roce 1465 se jako majitel lukavického dvora uvádí Mikulášův vnuk Jan. Na počátku 16. století se zřejmě dvorec Lukavice dostal pod správu statku ve Starém Sedlišti. V roce 1588 je jako jeho majitel uváděn Jan Vilém Kfelíř ze Zakšova, kterému kromě celého lukavického statku s tvrzí, patřila také část vsi

Doly. Zřejmě v těchto letech se dříve těsná vazba mezi lukavickým dvorem a vsí Doly porušila a ještě v průběhu 16. století se zbývající část vsi dostala pod panství v Kočově. V roce 1599 je tedy ves Doly, celá, jmenovaná jako součást kočovského majetku, který patřil Floriánovi Gryspekovi z Gryspaku. V roce 1602 prodali Gryspekové statek Kočov Šlikům a tento se stal, společně se vsí Doly, součástí panství Planá. V roce 1665 zakoupil značně zadlužené panství Jáchym ze Sinzendorfu. Tento starý rakouský rod si majetek podržel do roku 1822, kdy zemřel poslední jeho potomek. O pozůstalost se vedl dlouholetý spor, z něhož vzešel vítězně Jan Václav, hrabě Nostitz Rieneck. Nárok, vzniklý již v roce 1823, byl úředně stvrzen v roce 1827. Ves Doly dosáhla konce patrimoniální správy právě ve vlastnictví tohoto rodu. Od roku 1850 přešla ves Doly z dřívější správy pod panstvím Planá do správy nově zřízeného soudního okresu Přimda.

Katastrální území tvořila obec Doly společně se zbytkem lukavického statku.

Do roku 1862 patřily Doly pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 i okresy soudní. Obec Doly se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Přimda (v něm obec zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Přimda, jehož součástí byla také obec Doly. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmanství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec Landrát v Tachově.

K činnosti obecní samosprávy od ustavení obecního úřadu po vzniku samostatné obce se prakticky nedochovaly jakékoliv informace. Výjimku představuje obecní kronika, ve které je ovšem zachycena pouze část z dějin obce, potažmo působení obecní samosprávy ve druhé a třetí dekádě 20. století. Kniha je sice uceleným a poměrně dobře srozumitelným souborem informací, ale vzhledem k tomu, že se zabývá pouze velice úzce vymezeným časovým úsekem z hlediska existence obce, lze o ní hovořit jako o značně limitovaném zdroji. V knize se však vyskytují také velmi cenné informace, které dokládají, že její pisatel dostal možnost nahlížet do velkostatkových archivů a pravděpodobně disponoval dalším materiálem, vzniklým činností obecní samosprávy v průběhu celého jejího trvání. Skutečnost tohoto tvrzení dokládá pečlivě sestavený soupis obecních představených, včetně rychtářů, zpracovaný retrospektivním způsobem. Bohužel, všechny zbývající údaje, využitelné pro konstrukci činnosti obecní samosprávy, zůstávají kusé. Následuje přehled obecních představených od roku 1850.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Josef Wanisch	1850	1850
Andreas Stopfer	1850	1856
Andreas Girschlick	1858	1860
Martin Wanisch	1861	?
Josef Stopfer	1864	?
Michel Wanisch	1867	1869
Josef Wanisch	1870	1875
Anton Schwarz	1875	1879

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Josef Hollick	1879	1881
Wenzel Wirl	1882	1885
Johann Scharnagl	1885	1887
Wenzel Wirl	1887	1888
Georg Erhart	1889	1891
Michel Wanisch	1891	1894
Josef Scharnagl	1895	1898
Josef Kreuzer	1899	1901
Florian Tschacha	1901	1904
Josef Wirl	1905	1908
Anton Wanisch	1908	1914
Michel Scharnagl	1914	1920
Josef Waag	1920	1923
Josef Wirl	1923	1931
Josef Hollick	1931	1938
Josef Scharnagl	1938	1942
Franz Wirl	1942	1945

Pro zajímavost lze doplnit osoby obecních rychtářů před rokem 1850; Hans Sieber 1685, Johann Stangl 1737, Georg Zabler 1741 – 1746, Martin Wanisch 1754 – 1759, Bartl Zabler 1760 – 1768, Adam Legerer 1772 – 1773, Johann Schwarz 1781 – 1788, Adam Wanisch 1790 – 1791, Michel Windirsch 1800, Kaspar Stopfer 1814 – 1816, Johann Wanisch 1817 – 1819, Martin Erhart 1820 – 1822, Josef Schnabl 1826, Kaspar Wanisch 1832 – 1837, Andreas Girschlick 1840 – 1842.

Všechna uváděná data (obecních představených a rychtářů) je potřeba brát s rezervou, neboť z dochovaných záznamů vysvítá, že pisatel kroniky si leckde data zřejmě domýšlel a případně svévolně doplnil. K uvedenému výčtu starostů lze uvést, že Johann Scharnagl (v letech 1885 – 1887) v úřadě zemřel a nahradil jej jeho zástupce Wenzel Wirl, než v dalších volbách vzešel nový starosta.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Co do pořízení se archivní soubor AO Doly významně liší od zbývajících. Tento archivní soubor se ocitl v archivní evidenci Státního okresního archivu Tachov na základě kupní smlouvy uzavřené mezi Státním oblastním archivem Plzeň a soukromou fyzickou osobou, dne 10. května 2006 (číslo přírůstku 9/2006, č. j. SOAP/090 – 0269/2006)

Vzhledem ke shora uváděným okolnostem je však zářející, jakým způsobem se archiválie do soukromého vlastnictví dostala, když na protokolu o dohlídce spisovny MNV

Doly z 9. října roku 1953 se objevuje ručně psaná poznámka o tom, že německá kronika obce byla odebrána, dne 18. března roku 1955, do archivu tehdejšími okresními archiváři. Na rozdíl od jindy naprosto běžně užívané praxe vzít archivní soubor do evidence, však k souboru nebyla vystavena karta JAF a archivní soubor s názvem původce tak prakticky neexistoval. Kdy a za jakých okolností kronika z archivu zmizela, pakliže se tam vůbec dostala, nelze vypátrat. Nabízí se však možnost, že ještě v padesátých letech si kroniku z archivu někdo vypůjčil a nebyl o tom učiněn oficiální záznam. Ve sledu pozdějších let se na tento krok zapomnělo a nezaevidovanou knihu nikdo nepostrádal. Obecní kronika se neobjevuje ani v seznamu kronik sepsaných pro sborník okresního muzea v Tachově v roce 1978.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Doly pochází z let 1928 – 1937. Jedná se o obecní kroniku s celkovou metrází 0,05 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochované písemnosti užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézá písemnost I. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Využitelnost archivního souboru AO Doly se omezuje pouze na jednu jedinou dochovanou archiválii, obecní kroniku. Skutečnost, že kniha mapuje jen necelé dvě dekády činnosti a historie obce, nenabízí příliš široké badatelské využití. Při práci s kronikou je potřeba postupovat v součinnosti s využitím dobové regionální literatury.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v roce 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově 21. srpna 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Ausführliche Darstellung der mit den Allerhöchsten Entschliessungen vom 14. September und 26. November 1853, dann vom 5. März 1854 genehmigten und mittelst der Verordnung der Ministerien des Innern, der Justitz und der Finanzen vom 9. Oktober 1854 im Reichsgesetzblatte XC. Stück Nr. 274 und Landesregierungsblatte für Böhmen I. Abtheilung Weite 665 XLVII. Stück Nr. 277 kundgemachten Landeseintheilung des Königreiches Böhmen, Praha 1854
- Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973
- Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005
- Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999
- Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.
- Ottův slovník naučný, Díl sedmnáctý Median – Navarrete Praha, 1999
- Zdeněk Procházka, Jiří Úlovec, Hrady, zámky a tvrze okresu Tachov – 2, Tachov 1990
- Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl I. A – H, Praha 1954
- Průvodce po archívních fondech, Svazek 3, Praha 1976
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864
- Retrospektivní lexikon obcí Československé socialistické republiky 1850 – 1970, Praha 1978
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933
- August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998
- Seznam míst v království Českém, Praha 1913
- Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000
- Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
c. a k.	císařský(á,é) a královský(á,é)
č. p.	číslo popisné
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evid.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

1	Pamětní kniha obce	1928 – 1937	K 1
---	--------------------	-------------	-----

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Doly
Značka archivního souboru:	AO Doly
Časový rozsah:	1928 – 1937
Počet evidenčních jednotek:	1 (1 úřední kniha)
Počet inventárních jednotek:	1
Rozsah bm:	0,05
Stav ke dni:	21. srpna 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl